

"Tarihte tekerrür yoktur: ‚Rönesanslar‘ tarihin çelişkisidir."

Die Legitimität der Neuzeit (1966))

"Dünya düşüncelerle oluştu, görüşlerle değil."

Die Legitimität der Neuzeit (1966))

"Retorikte, hele hele de felsefi retorikte kendi kendini ikna tehlikesi vardır."

Wirklichkeiten in denen wir leben (1981)

13 Temmuz 1920'de Lübeck'de bir tüccarın oğlu olarak dünyaya geldi.

- 1939-47 arasında Frankfurt/Main, Hamburg ve Kiel'de felsefe, Alman dili ve edebiyatı ve klasik filoloji öğrenimi gördü.

- 1947'de Kiel'de *Ortaçağ Skolastiği Ontolojisinin Kökeni Meselesine Katkıları* üzerine çalışmasıyla doktorasını yaptı.

- 1950'de *Ontolojik Mesafe. Husserl'in Fenomenolojisindeki Sorunlar Üzerine Bir İnceleme* konulu çalışmasıyla profesör oldu.

- 1958-60 arasında Hamburg Üniversitesi'nde kadrosuz felsefe profesörü olarak çalıştı.

- 1960-65 arasında Gießen Üniversitesi'nde felsefe ordinaryüsü oldu.

- 1960'da Mainz'daki Bilimler ve Edebiyat Akademisi üyesi oldu.

- 1963'de "Yazın ve Yorum Bilim" (Poetik und Hermeneutik) adlı araştırma grubunun kurucularından.

- 1965-70 arasında Bochum'da felsefe profesörü.

- 1970-85 arasında Münster'de felsefe profesörü.
- 1974'de Heidelberg Üniversitesi'nin Kuno Fischer Ödülü'nü aldı.
- 1980'de Darmstadt'daki Alman Dil ve Yazın Akademisi'nin Sigmund Freud Ödülü'nü aldı.
- 1982'de Gießen Üniversitesi'nden onursal doktor unvanını aldı.
- 28 Mart 1996'da Altenberge'de öldü.

Eserlerinden Seçmeler

- Höhlenausgänge, 1989
- Die Sorge geht über den Fluß, 1987
- Lebenszeit und Weltzeit, 1986
- Die Lesbarkeit der Welt, 1981
- Arbeit am Mythos, 1979
- Die Genesis der kopernikanischen Welt, 1975
- Die Legitimität der Neuzeit, 1966
- Die kopernikanische Wende, 1965
- Paradigmen zu einer Metaphorologie, 1960

Etkisi

Hans Blumenberg düşünce ile gerçeklik arasındaki örtüşmezliğin bilincinde olan ilk kişi değildir. Fikir ile görüntü, öz ile konu, kavram ile görüş arasındaki fark felsefede daima heyecan yaratmış, çağımızda Adorno'nun kavramın nesneyle tümüyle örtüşmediği yönündeki tezinde dile getirilmiştir. Dolayısıyla, Adorno "**özdeş olmayanın avukatı**" ününe sahipse, Blumenberg de

"metaforik olanın avukatı"

olarak nitelenebilir. Felsefe geleneğinde ele alınan "mesele" genellikle son derece soyuttur. Buradan doğan tasvir sorunu, açıkça anlaşılır olmayanı bir konuşmayla anlaşılır kılma yoluyla çözülebilir. Fakat bu tür konuşmaların metaforları konunun hizmetindeki sessiz hizmetkârlardan ibaret değildir. "İmge konuşmayı süsler ama anlamı açmaz" cümlesinin felsefi konuşmada geçerliliği yoktur. Çünkü metafor felsefenin tasvir biçimi için gereklidir. Blumenberg'in çok sayıda kitabında açıkladığı tezi budur.

Blumenberg'in **Metaforoloji**'si felsefi gözlemlerin metaforik kılığının gerekçesini sunar, aynı zamanda da bir düşünce arkeolojisi aracıdır. Metaforların geçirdiği değişimden yola çıkarak düşün figürlerinin tarihinin, dolayısıyla da felsefe tarihinin unsurlarının izini sürer. Blumenberg bunu ilkin gerçeklik kavramıyla gözler önüne sermiştir. Gerçeklik "güçlü" gerçeklik olarak önce gücüyle ve ölçüt belirlemesiyle öne çıkar. Daha sonra da keşfedilen, ifşa edilen "çıplak"

gerçeklik olarak tartışılır. Metaforun geçirdiği bu değişim düşüncenin geçirdiği değişimi gözler önüne serer. Bu gözlemlerle felsefe Metaforoloji aracılığıyla kendi düşünce biçimlerini yansıtır, dolayısıyla kendi kendini teyit eder.

Fakat düşünme ile gerçeklik, teori ile pratik arasındaki karşıtlık bu şekilde sona ermiş değildir. Yine de Blumenberg'in felsefesi, kanıksanmış olanı kanıksanmışlıktan çıkararak, alışılmış olanı yeni sorgulamalara açan, bildik uygulamaya bir teori katarak uygulamayı bambaşka bir ışığa büründüren o aydınlanma anının yılmaz savunucusudur. Dolayısıyla, felsefenin kuramsallığı bu şekilde haklı çıkarılabilir. Ama ortadan kaldırılması mümkün olmadığından, bu tekyönlülüğü yüzünden daima eleştirilere uğrayacaktır. Miletoslu Thales'in başını göğe dikmiş gökyüzünü gözlemlerken bir kuyuya düştüğünü gören Trakyalı kadının kahkahası, yani teorinin pratiğe takılıp düşmesi üzerine atılan o kahkaha Blumenberg'in felsefeyi açıkladığı son dönem eserlerinde çinlamaya devam ederek onun gerçek bir metafizikçi olduğunu belgelemektedir.